07/09/2026

Патриаршеска света литургия в храма „Св. Архангел Михаил“, кв. „Симеоново“

На 6 септември, когато светата Църква отбелязва чудото на св. архангел Михаил в Хони, Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил възглави светата Литургия в столичния храм „Св. Архангел Михаил“ в кв. „Симеоново“. В съслужение бяха протойерей Иван Христов – председател на църковното настоятелство при храма, свещеник Пламен Николов и протодякон Иван Петков.

В края на богослужението Негово Светейшество поздрави присъстващия народ със слово, посветено на притчата от неделното евангелие според св. евангелист Матей (Мат. 22:1-14), която се споменава и от св. евангелист Лука (Лук. 14:16-24):

„В притчата четем, че всички ние сме поканени. Но осъзнаваме ли величието на тържеството, на което сме поканени?

Кой се жени? Единородният Божий Син. Коя е невестата? Всички човеци, които сме призвани – нашите души. Църквата е възлюбената Невеста на Господ Иисус Христос и всички човеци, които сме кръстени, сме членове на

Църквата.

Тогава добиват нов смисъл извиненията, с които мнозина от поканените отказват да отидат на тържеството. Купил си парцел земя – ще отиде да види земята. Друг – отива по търговия. Трети – купил пет чифта волове и казва: „Ще отида да ги изпитам“. От светите отци знаем, че това, което възпрепятства присъствието на небесната сватба, са привързаностите към материалните, земните неща – най-вече сребролюбието.

Имотът е свързан със земята, с живота тук. Търговията е припечелването, обогатяването. Друг пък се беше оженил и затова не може да откликне на поканата, от което разбираме, че сластолюбието и предпочитането на земните удоволствия ни отклоняват от Бога и ни правят негодни да вземем участие в небесното тържество.

Нужно е да осъзнаваме, че когато тези подтици вътре в нас ни карат да отделяме по-голямо внимание на земните грижи, на обогатяването, на удоволствията, те ни пречат на истинския съюз и единението с Бога, на участието в небесната радост.

Когато вече къщата се напълнила и този цар влязъл в сватбената зала, видял там един човек, който не бил в сватбена премяна. И се питаме: нали тук вече са събрани всички, които са намерени по пътищата и друмищата? Ясно е, че не всеки е могъл да се приготви до този момент. А ето, виждаме, че царят има това очакване. Какво представлява тази сватбена премяна: на първо място, нашата вяра, и след това – нашето покаяние. Да не се явим на този сватбен пир, профанирайки вярата си, съчетавайки я с безразличие към духовния живот, без да виждаме своето недостойнство.“

„Господ е казал: Никой не може да слугува на двама господари: защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или към единия ще се привърже, а другия ще презре. Не можете да служите на Бога и на мамона (Мат. 6:24).“

„Да помним великата милост, с която Господ ни е удостоил – Той да живее и да обитава в нас. Нашето достойнство се състои в единението ни с Бога.“

„Бог е светлина и ние чрез молитвата, чрез добродетелен живот, ставаме причастни на тази светлина. Но безразличието и неразкаяността омрачават душата. При отхвърляне на Христовата светлина, живеейки за себе си в неразкаяност, ние бихме приготвили себе си за това – да бъдем хвърлени във външната тъмнина, където ще бъде с нищо неутолимо страдание. Там душата ще изпитва жажда за Бога, желание да получи капчица любов от

Него, но това няма да бъде възможно, защото сами ще сме избрали тази тъмнина, като в земния си живот не сме се стремели към небесната радост.“

Във връзка с празника на Съединението патриарх Даниил отбеляза:

„Молитвата и животът в Христа на всеки човек допринасят за това в обществото да има единомислие. Св. апостол Павел ни казва, че нашата борба не е против кръв и плът..., а против поднебесните духове на злобата (Ефес. 6:12). Трябва да знаем, че всичко, което в обществото ни отдалечава от Бога и ни настройва едни срещу други, основата му се корени в противоборството на падналите духове. Те предизвикват в умовете ни нагласата да се настройваме едни срещу други, да си завиждаме, да враждуваме. Но животът на всеки един от нас допринася за отблъскване на това гибелно влияние.

Нека молим Бога да ни дарува Своята милост, да ни подкрепи, така че чрез нашия живот да се слави Божието име и да успеем и за нас самите, и за тези, които идват след нас, да оставим един подреден дом в държавата ни. Да могат да я обичат, да желаят да живеят тук, да се устроят в живота си, да намерят тук и радост, и смисъл, виждайки, че и тук Господ дарява Своята милост. Така да запазим и държавата си, и преди всичко да се потрудим за спасението – собственото ни и на тези, които идват след нас“, завърши словото си Негово Светейшество.

Текст: Михаил Тасков
Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg